

her er omtalt, har ikke holdt Stik paa den Maade, som det skildres, idet tværtimod Kursen længere Tid efter laa indtil 35 Points højere. Endvidere nævnes det, at man mener, at man ved at realisere en stor Post straks ikke har bragt et daarligere Resultat til Veje, for hvis man havde fordelt dette Beløb over en længere Tid, vilde det rimeligvis have trykket Kurserne. For at faa dette klargjort, om der er noget rigtigt i dette Forhold, er det nødvendigt at faa Klarhed i et andet Spørgsmaal. Det forholder sig ikke saadan, som maaske nogen kunde tro, at Nationalbanken har solgt disse Dollars direkte til Forretningsverdenen. Der oplyses, at Statens Dollars er solgt af Nationalbanken til andre Banker og større Bankiers og afregnet Staten til Salgsprisen; kun ganske forsvindende Poster er overtaget af Nationalbanken selv. Altsaa, de 10 Mill. Dollars, der solgtes den 16. December til en Kurs af 473, er solgt til andre Banker og større Bankiers, og disse har altsaa i den kommende Tid muligvis solgt disse 10 Mill. Dollars til en højere Kurs, som i hele den Maaned, hvori Kursen var højere, opnaaedes. Det er altsaa særdeles vel tænkeligt, at samtidig med at Nationalbanken fortsatte Realisationen af Dollars, realiserede de andre Banker og større Bankiers den store Post, som de den første Dag havde indkøbt til den lave Kurs, og opnaaede en Valutafortjeneste derpaa. Det er derfor ønskeligt, at der sker Oplysninger om dette Forhold, og derfor har jeg foranlediget, at der fra Finansudvalget er afgaaet en Skrivelse til Finansministeriet med Anmodning om Oplysninger om, til hvilke Banker og større Bankiers Nationalbanken den 16. December solgte disse 10 Mill. Dollars. Jeg ser, at Finansministeren endnu ikke er kommet til Stede, men jeg vil haabe, at han, inden Forhandlingerne slutter, vil være her, og at han da vil erklære, at dette Spørgsmaal skal blive besvaret. Endvidere er det nødvendigt at faa Klarhed over et andet Forhold, som jeg forrige Gang nævnte, nemlig Spørgsmaalet om, hvilken Valutafortjeneste Landmandsbanken har haft paa de to Laan, baade dette og det andet Dollarslaan. Jeg citerede den Gang, at Glückstadt i Forhør har udtalt uden speciel Foranledning, at Landmandsbanken har haft en saadan Valutafortjeneste, og jeg har derfor bedt den højtærede Finansminister om at tilvejebringe Oplysning om, hvilken Valutafortjeneste Landmandsbanken har haft. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister ogsaa vil kunne udtale

her i Dag, at dette Spørgsmaal vil blive besvaret.

Der falder under disse Forhør ikke sjældent Bemærkninger, som kaster Lys over et og andet hidtil ukendt Forhold. Saaledes er der ogsaa af Glückstadt i Forhørene fremsat en Udtalelse, som maatte vække overordentlig Forbavselse. Den 7. April 1923 udtalte Glückstadt i Forhøret — det synes, at Grunden til, at han fremsatte det, var at vise, at han ikke har været ivrig efter at føre Penge til sig selv privat — følgende: „Saa længe jeg har været administrerende Direktør i Banken, har der ved alle udenlandske Laan, som er afsluttet, altid været tilbudt mig en Negotiations-Kommission, som jeg aldrig nogen Sinde har modtaget, men overført til Banken. Hvis de Herrer vil undersøge det i Bankens Bøger, vil De kunne finde det.“

Af denne Udtalelse fremgaar det, at der ved alle Laan eller ved flere af dem er udbetalt, hvad der kaldes en Negotiations-Kommission for Laanet, og at denne er overført til Banken. Det fremgaar af den Redegørelse, som tidligere er givet for Omkostningerne ved Laanet og i Overensstemmelse med, hvad der er sagt ved Lovenes Fremsættelse, at der ikke er ydet nogen Provision fra dansk Side for Laanenes Optagelse. De ærede Medlemmer, for hvem et saadant Ord som „Negotiations-Kommission“ er et ukendt Ord, vil et andet Ord være mere forstaaeligt, nemlig Ordet „Returkommission“; med andre Ord, der er ydet fra den anden Part, fra den Part, med hvem Laanet sluttedes, en Returkommission. Denne er ikke modtaget personligt af den, der var Mellemlid, men den er overført til selve Banken. Dette viser Sædvaner i Højfinans, som sikkert har været ubekendt for den danske Rigsdag. Det har aldrig været omtalt før, at naar man sluttede et Laan med Udlandet, betalte Laangiveren den danske Stats Repræsentant for at slutte det. Det vil sige, at den danske Stats Laan er blevet fordyret ved den Betaling, der er ydet i Provision for Laanet. Det er derfor ønskeligt, ja, nødvendigt, at man først gør, hvad Glückstadt siger, at man ved at undersøge Bankens Bøger finder Sagen. Derfor har jeg foranlediget, at der fra Finansudvalget er gaaet en Skrivelse til Finansministeren om at oplyse, af hvilke Laan der er modtaget denne Negotiations-Kommission, af hvem den er ydet, og med hvilke Beløb. Ogsaa paa dette Spørgsmaal haaber jeg, at den højtærede Finansminister, som ikke har givet Svar endnu — hvad jeg ikke